

הכנסת העשרים וחמש

יוזמת: חברת הכנסת קטי קטרין שטרית

פ/25/2876

הצעת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תיקון – הגדרת מסוכנות של פוגעים בבעלי חיים), התשפ"ג–2023

1. תיקון סעיף 13 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו–1996¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 13(א)(2), אחרי "בטחונו של אדם" יבוא "את בטחונו של בעל חיים".
2. תיקון סעיף 21 בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק העיקרי, אחרי "בטחונו של אדם" יבוא "את בטחונו של בעל חיים".

דברי הסבר

עילות המעצר הקבועות בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו–1996, מתוות את מערכת השיקולים אשר בהתחשב בהן צריכה הערכאה השיפוטית לבחון האם להיענות לבקשת רשויות האכיפה לצוות על מעצרו של אדם. בין עילות המעצר הקבועות בחוק מובאת גם עילת ה"מסוכנות", שמטרתה ליתן משקל בבחינת ההחלטה השיפוטית למסוכנות הנשקפת על ידי מי שלגביו נדרש המעצר. עילת המסוכנות מעוגנת בשני מופעים שונים בחוק. המופע הראשון, מעוגן בסעיף 13(א)(2) ונוגע למעצר חשוד (מעצר ימים לצרכי חקירה), והמופע השני מעוגן בסעיף 21(א)(1)(ב) ונוגע לנאשם לגביו הוגש כתב אישום (מעצר עד תום ההליכים).

המשותף לעילת המסוכנות בשני המופעים הוא שבשניהם המסוכנות נבחנת כלפי בטחונו של אדם, בטחון הציבור או בטחון המדינה.

הלכה למעשה, הגדרת ה"מסוכנות" בחוק אינה מתייחסת לביטחונם של בעלי חיים. מכאן, שבמקרים בהם עיקר המעשים המיוחסים לאדם, חשוד או נאשם, לפי העניין, עולים כדי עבירות שעניינן התעללות בבעלי חיים – הרי שמבצע המעשים איננו נחשב "מסוכן".

מצב זה אינו מאפשר לרשות השופטת לעצור מי שמסוכן כלפי בעלי חיים ומכאן נדרש שינוי החקיקה המוצע. שינוי החקיקה מוסיף למערכת השיקולים של בית המשפט כי הגדרת המסוכנות יכולה להתייחס גם כמסוכנות כלפי בעל חיים בנוסף לאפשרויות האחרות הקיימות בחוק.

¹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

הנושא התחדד בעקבות פרשת ההתעללות בכלב "טיילור" בבת ים שזכתה להד ציבורי נרחב. כאשר השופט הנכבד איתי הרמלין מבית משפט השלום בתל-אביב, דן בהארכת מעצרו של הנאשם בהתעללות, ציין בשולי ההחלטה בהליכי המעצר: "אני מוצא מקום להפנות את תשומת הלב לכך שסעיף 21 לחוק המעצרים מתייחס בעילת המסוכנות לסכנה לביטחון הציבור ולביטחונו של אדם, ויתכן שהגיעה העת שהמחוקק ישקול לקבוע כי העילה חלה גם כאשר הסיכון נשקף לבעלי חיים.

במצב החוקי היום במרבית המקרים מקרה של פגיעה בבעל חיים מקימה את עילת המעצר מתוך מסקנה כי מעשה הפגיעה בבעל החיים מלמד גם על מסוכנות לבני אדם. במקרה הזה למשל נראה כי זהו המצב."

המקרה האמור מלמד כי השופטים שדנים בהארכות מעצר של חשודים בהתעללות בבעלי חיים נדרשים להכריע בהתאם לשיקול דעתם האם הפגיעה בבעל החיים מלמדת גם על מסוכנות לבני אדם, ובהתאם לכך להחליט האם לעצור אותם.

מעבר לעובדה שישנם אין ספור מחקרים ומקרים מצערים שמוכיחים שאנשים שפוגעים בבעלי חיים, בסבירות גבוהה מסוכנים גם לבני אדם, נראה שהגיעה העת לקבוע כי פגיעה בבעלי חיים לכשעצמה היא מספיק חמורה, מסוכנת ופוגעת באינטרס הציבורי על מנת שעילת המסוכנות לצורך הארכת מעצר תיבחן גם כלפי בעלי חיים.

הצעות חוק זהות הונחו על שולחן הכנסת העשרים וארבע על ידי חברת הכנסת מיכל רוזין (פ/24/10), על ידי חברת הכנסת קטי קטרין שטרין וקבוצת חברי הכנסת (פ/24/849), על ידי חברת הכנסת יסמין פרידמן וקבוצת חברי הכנסת (פ/24/2128) ועל שולחן הכנסת העשרים וחמש על ידי חברת הכנסת יסמין פרידמן וקבוצת חברי הכנסת (פ/25/1939).

הצעת החוק זהה לפ/25/1939 ולפיכך לא נבדקה מחדש על ידי הלשכה המשפטית של הכנסת.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ז באדר התשפ"ג (20.03.2023)